N°. 10. **A°. 1841.**

WOENSDAG, den 3den FEBRUARIJ.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 1 Februarij 1841.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, dd. 23 Januarij ll., N°. 91, is in de plaats van wijlen H. SPALINGER, tot Wijkmeester der *Eerste Buitenwijk* benoemd, de Heer J. A. DE VRIES, Directeur bij het Genie Departement.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 1 Februarij 1841.*

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt bij deze bekend gemaakt, dat *de Zetting van het BROOD* over deze loopende maand, is bepaald, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen, zal moeten wegen 5 Oncen.

En dat van *vier* Centen, 2 Oncen en 1 Lood.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast zich daarna te gedragen.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

FRANKRIJK.

PARIJS, 30 November.

De minister van justitie en eeredienst, Martin du Nord, heeft bij zijne komst aan het hoofd van het departement eenen rondgaanden brief aan de procureurs-generaal bij de hoven van assises gezonden, waarvan de inhoud eenigzins ter waardering kan strekken van den staat der gemoederen in de laatste tijden. De minister vestigt daarin hunne aandacht op de tegenwoordige gewigtige omstandigheden. Buitenslands zou het gouvernement de eer van Frankrijk handhaven; binnenslands zou het waken, dat de zinnelooze hartstogten de openbare rust niet in gevaar bragten, de eendragt tusschen de burgers, thans meer dan ooit noodzakelijk, niet verstoorden. De snoode hartstogten toch waren op nieuw in werking, misdadige opruijingen, moordaanslagen, zelfs tegen 's konings leven gaven er bewijs genoeg van; die misdaden moesten voorgekomen worden en niet ongestraft blijven; de wetten met gematigdheid en voorzigtigheid, maar met vaste hand ten uitvoer worden gelegd. Niet minder moest men een wakend oog houden op die luidruchtige manifestatien, die leugenachtige den naam van vaderlandslievende geestdrift aannamen en maar al te dikwijls de strekking tot opstand en verleiding deden blijken; zij moesten gestraft worden, wanneer zij onder het bereik der wetten vielen. Niet minder beveelt de minister de krachtdadige handhaving der wetten aan bij de misdadige aanrandingen die er plaats hebben, zelfs tegen de beginselen waarop de maatschappij berust: de godsdienst en de zeden waren gehoond geworden, en dikwijls had men blijken gezien van een verderfelijk welgevallen in de zedeloosheid en de misdaad.

Bij eene andere circulaire van denzelfden minister is het zingen van den Marseillaise en alle andere staatkundige vertooningen verbode geworden. Tengevolge van dien zijn reeds een twintigtal personen, die dit bevel overtreden hadden, in hechtenis genomen. Men schijnt ook niet zonder eenige ongerustheid te zijn.

— Er is thans eene soort van manifest bekend geworden, hetwelk de Infant Don Francisco de Paula, oom der Koningin Isabella II, onder dagteekening van den 25sten October, te Parijs heeft uitgevaardigd om te betoogen, dat hem, na den afstand der Koningin Maria Christina, de voogdijschap over deze zijne nicht en hare zuster, de Infante Maria, toekomt, ten minste tot het oogenblik toe, dat de cortes daarover nader zullen hebben beschikt. Hij betoogt deze zijne aanspraak uit de staatsregeling van 1837 en de oude Spaansche wetten. Zijne uitsluiting zou, zoo hij zegt, eene beleediging voor zijne eer wezen, en hij geeft duidelijk genoeg te kennen, dat hij, zijnes ondanks, tot nu toe zoo weinig voor de Spanjaarden heeft kunnen doen en de onder hen thans gevestigde orde van zaken bewondert. Naar het schijnt, heeft de Infant Don Francisco dit stuk aan het regentschap, hetwelk, naar zijne meening, de voogdij niet te gelijk op zich kan laten, toegezonden; maar zijn ook duizenden afdrukken daarvan in Spanje verspreid.

— De ambtsberigten van den maarschalk Valée wegens de jongste vijandelijkheden in Algiers, waarvan de hoofd inhoud reeds door den telegraaph bekend was, zijn thans openbaar gemaakt. Het blijkt daaruit, dat het den maarschalk gelukt is, Medeah te provianderen, na eenige niet veel beteekenende vijandelijkheden, die echter aan de Franschen weder 32 dooden en 200 gekwetsten hebben gekost. De bezetting van Medeah had veel door allerlei ontberingen geleden. Gedurende het afzijn des maarschalks hebben weder strooptogten van Arabieren in den onmiddelijken omtrek der stad Algiers plaats gehad. Het thans bekend geworden rapport van den generaal Lamoricière, wegens zijnen togt tot het kastijden van eenen vijandigen volksstam, wekt een pijnlijk gevoel. De Franschen hebben het tentdorp van dezen stam 's nachts overrompeld, volgens hunne eigene bekentenis in de eerste verwarring zelfs vrouwen afgemaakt, al de kudden die onder hun bereik waren weggeroofd en eenige aanzienlijken van beiderlei kunne gevankelijk weggevoerd. Natuurlijk moet voor de gevlugte bewoners van het tentdorp hongersnood het gevolg van deze nederlaag zijn. De Franschen noemen thans, op het voorbeeld der vroegere dwingelanden van de Algerijnsche bevolking, zulk eenen rooftogt tegen een weêrspannigen stam, een razia.

— In een bijzonder berigt uit Madrid »van 6 November leest men: De jonge Koningin Isabella II wordt, sedert hare aankomst alhier, van dag tot dag droefgeestiger. Hoe langer zoo meer voelt zij het, wat het zegt, van het bijzijn en de zorgen harer moeder beroofd te zijn. Zij weent onophoudelijk en laat voor haren leermeester Don Manuel Quintana en voor meest al de andere personen, die door het regentschap aangewezen zijn, om haar te omringen, stelligen afkeer blijven. Indien deze gemoedsstemming van Hare Majesteit voortduurt, is het zeer te vreezen, dat hare gezondheid, die nooit zeer sterk is geweest, daardoor regtstreeks wordt aangetast; niets kan haar troosten."

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 21 November.

Eindelijk heeft men over Bombay tijdingen wegens de expeditie naar China ontvangen. De geheele magt is in den loop der maand Junij in de Chinesche wateren aangekomen. De 22sten heeft de opperbevelhebber, sir J. J. Gordon Bremer de rivier en haven van Canton in staat van blokkade verklaard. Reeds waren verscheidene chinesche vaartuigen bij het uitloopen der rivier door de britsche schepen vermeesterd. Onder de kustbewoners had men proclamatien verbreid, waarbij veiligheid van personen en eigendommen werd toegezegd. De chinesche gouverneur Lin had van zijnen kant belooningen voor het opbrengen of vernielen van engelsche vaartuigen uitgeloofd; tweemalen hadden de Chinezen dan ook reeds pogingen gedaan om door het laten afdrijven van aaneenverbonden brandende vaartuigen, de britsche schepen in brand te steken, doch deze pogingen waren mislukt.

Men had de meening gekoesterd dat de vloot dadelijk iets tegen Canton zoude ondernemen, doch in plaats daarvan, heeft de opperbevelhebber, den 28sten Junij, met het grootste gedeelte der vloot en de transportschepen, den steven noordwaarts gewend, en wel naar het eiland Chusan of Tschoesan, digt aan de chinesche kust op ongeveer 30° noorderbreedte, naar het schijnt met voornemen, om op dit vruchtbare eiland de troepen aan land te zetten, en het eiland tot een rust- of wapenplaats voor de verdere ondernemingen te maken. Men meent dat op die wijze geheel de provincie Chekeang (volgens eene meer Nederduitsche uitspraak Tschekiang) door de Engelschen bedreigd zou worden, die tevens op het genoemde punt niet zeer ver van de mond der groote rivier waaraan Nanking ligt, verwijderd zijn. Een en ander zou met een zeer stout plan, waarvan in meer dan een der berigten gesproken wordt, zamenhangen. Een deel der Engelsche scheepsmagt zou, van Chusan uit, naar de Peihe of Noord-rivier, waaraan Peking ligt, stevenen, die rivier zoo ver mogelijk opvaren, hetgeen tot op weinige uren afstands van Peking geschieden kan, en daar in het gezigt der Chinesche hoofdstad aan den Keizer de wet voorschrijven. Met verlangen ziet men nadere tijdingen omtrent een en ander te gemoet.

— De tijdingen uit Afghanistan luiden ongunstig. De ontroonde Dost Mohammed had een opstand verwekt, ten gevolge waarvan de engelsche kapitein Conolly gevangen is genomen, terwijl de insurgenten een aantal lieden van zijn gevolg hebben vermoord. Niet minder dan tienduizend man zouden van Bombay tegen de insurgenten optrekken. Ook zeide men dat Herat engelsch garnizoen zou krijgen, naardien Yar Mahomed van verraderlijke oogmerken verdacht werd.

— De *Times*, de telegrafische depeche van de inname van St. Jean d'Acre mededeelende, voegt daarbij eene correspondentie uit Parijs, waarin gezegd wordt, dat men eenen opstand in Kaïro te gemoet ziet, die in Alexandrië weerklank zoude vinden, waardoor een einde zou gemaakt werden aan de regering en misschien aan het leven van Mehemed Ali.

MENGELWERK.

Merkwaardig Psychologisch Voorval.

Het was in de maand Augustus, dat **Lavater** zijnen vriend, doctor **Hotze** te Richterweil, een bezoek bragt. Den 18 dier maand schreef hij van daar aan zijne vrouw, hoe hartelijk vergenoegd hij was ten huize van zijnen vriend.

Den volgenden dag, bevond zich zijne vrouw, ten einde eenige zaken in orde te schikken, op **Lavaters** kamer, en op eenmaal overvalt haar een doodelijk angst, die haar in de grootste verlegenheid bragt. Het was haar te moede als of haar man zich in het grootste gevaar bevond, of dat hem reeds een jammerlijk ongeluk getroffen had. Doodelijk beangst ging zij naar beneden tot haren schoonvader, en klaagt hem de benaauwdheid, die haar kwelt. De goede oude man poogde haar gerust te stellen, zeggende hoe zij zich zoo eensklaps kon bekommeren, daar zij toch nog gisteren, de aangenaamste en beste berigten had gehad; — dat het wel eens meer gebeurde, dat iemand zulke benaauwende gedachten overvielen, die evenwel in den grond niets te beduiden hebben; — dat men daar maar geen acht op moest geven, noch er veel aan hechten, enz.

Doch gelijk het gewoonlijk met zulke vertroostingen en geruststellingen gaat, ging het ook hier. Zoo lang haar oude vader sprak, en zij tegen de beangstheid kampte, meende zij iets te vermogen, maar zoodra zij weder op **Lavaters** kamer kwam, overviel haar dezelfde verschrikkelijke angst weder. Zij wierp zich op een stoel neder bad tot God, wrong hare handen, en het was haar als of zij het lijk van haren geliefden man zag.

En ziet! juist op dit uur was haar man in het dreigendst levensgevaar en worstelde met den dood. — **Lavater** namelijk had zich te scheep begeven, om van Richterweil naar Oberried over te steken, ten einde den godvruchtigen predikant **Döniker** te bezoeken. Toen hij zich aan boord begaf was het water stil. Twee schippers zouden hem overbrengen. Weldra echter kwam er een vrij sterke wind op, die het schip met zwellende zeilen voortdreef. Hij zat aan eene tafel en teekende een portret. Zoo ging het een poos voort tot zij nabij de plaats kwamen terzijde van de Au, waar het bij storm de gevaarlijkste hoek is van het Zurichermeer. De storm loeide al heviger: de golven woedden met te meer kracht, en het gevaar nam ieder oogenblik toe, dat het schip verbrijzeld worden zou. **Lavater** die gelijk bekend is, in zedelijke gevaren moedig was als een leeuw, was in andere gevaren zeer vreesachtig. Het wankelen van een rijtuig, het schommelen van een boot, deed hem het angszweet uitbreken.

Men bedenke dan hoe hij thans te moede was, daar de ervaren en onverschrokken schippers elkander, met benaauwde stem, toeriepen »o Hemel! wij zeilen in den grond! Hou! Hou vast! De zeilen neêr! zie je die rots niet? Mijd toch, mijd toch! Wij zijn kinderen des doods! Nog een ruk en wij zijn weg!"

Lavater intusschen, met doodelijke angstzweet als overgoten, ligt neder, en aanbidt. Aan niets anders dacht hij dan aan den dood — aan zijne geliefde echtgenoot en kinderen. — Diep uit het binnenste zijner ziel bad hij tot Hem, die den storm kan doen bedaren, om redding en ontferming. Zijn gebed werd verhoord, — **Lavater** gered.

Welk een wederzien, toen hij zijne dierbaren vrouw, die, in een bang voorgevoel, den doodsangst met hem gedeeld had, weder in zijne armen sloot!

(Zie *Het Leven van* J. C. **Lavater**.)

Gretry.

In de strenge winternachten van het jaar 1753 zag men aan de deuren van de Johannes-kerk te Antwerpen eenen knaap, die slapende en met half verstijfde vingers, eene kleine lantaren tusschen zijne knieën hield. Het kind was een kleine musicus, die toevallig eenmaal de vroegmis verzuimd had en tot straf hiervoor veroordeeld was twee uur op het steenen plaveisel der kerk te knielen. Om deze beschaming voortaan te ontgaan, bragt de kleine in het vervolg de nachten voor de kerkdeur door, en verzuimde op deze wijze nimmer zijnen pligt meer. Dit duurde eenige jaren, toen op zekeren dag de knaap zich eindelijk voor zijn lijden beloond zag. Het was op een zondag. De kapelmeester had het kind bevolen, een motief te zingen, dat met de woorden begon: »*Non semper supra prata, casta florescit rosa.*" Toen hij aanving, begeleidde het orchest zijn gezang, spoedig echter verzachtte het zijne luide accoorden, en eindelijk hield het geheel op, diep geroerd naar de Serafstoonen luisterende, waarmede de harmonische stem van het kind de ruime gewelven doortrilde. De geheele vergadering waagde het naauwelijks adem te halen. Toen het lied geëindigd was, ontstond er eene ongewone beweging; ieder vroeg naar zijnen naam: hij antwoordde bedeesd: ik heet **Modeste**. Dertien jaren later was het kind een man geworden, en **Voltaire** zeide hem: »Gij zijt een goed musicus, gij hebt geest: twee eigenschappen die niet altijd gepaard gaan: gij zult carrière maken." In het jaar 1769 was **Voltaire's** voorspelling vervuld, de kleine zanger was een groot musicus. Hij had vier en twintig opera's gecomponeerd, waarvan er achttien buitengewonen bijval vonden. Den 25sten September 1813 trok een prachtige lijkstoet door de straten van Parijs, en des avonds werd in de opera-comique de musicalische Apotheose van **André Ernest Modeste Gretry** uitgevoerd.

ADVERTENTIEN.

De fungerende PROCUREUR GENERAAL, belast met het toezigt over het Kantoor der *Registratie van Slaven*, informeert mits deze het Publiek, dat de Registrateur van Slaven de noodige instructien heeft ontvangen, om hoegenaamd geen regard te slaan op eigenmagtige, buiten regterlijke tusschenkomst, gedane oppositien of insinuatien tegen verlangd wordende overschrijvingen van Slaven.

Paramaribo, den 1 Februarij 1841.

De *fungerende* Procureur Generaal,
P. FIERS SMEDING.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heere Schout bij Nacht Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen, aan de minst inschrijvende besteden de levering gedurende een tijdperk van *zes* maanden aanvangende den Eersten April 1841 en eindigende ultimo September deszelven Jaars, der navolgende voor het Gouvernement *plus minus* benodigde artikelen als:

(70,000) *Zeventig Duizend* Ponden *GEZOUTEN VLEESCH.*
(12,500) *Twaalf Duizend Vijf Honderd* Ponden *GEROOKT GEZOUTEN SPEK.*
(175,000) *Honderd Vijf en Zeventig Duizend* Ponden *gebuild MEEL of BLOM.*
(60,000) *Zestig Duizend* Ponden *RIJST.*
(20,000) *Twintig Duizend* Pinten *GENEVER*; — en
(12,500) *Twaalf Duizend Vijf Honderd* Pinten *AZIJN*,

en zulks op de konditien en voorwaarden welke voor de gegadigden ten burele der Finantieele Administratie ter inzage liggen, alwaar de verzegelde inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot Maandag den *twee en twintigste* Februarij e. k. des morgens ten *tien* ure.

Paramaribo, den 1 Februarij 1841.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(5277) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 5den Februarij 1841, des voormiddags om *half negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Princestraat*, La. D. N°. 844 Oude Wijk en La. E. N°. 268 Nieuwe Wijk; aankomende C. F. MEIJERS.

Paramaribo, den 2 Februarij 1841.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

WIJKMEESTERS van Wijk La. E., adverteren dat zij *HEDEN* en volgende dagen, de gewone omschrijving zullen bewerkstelligen.

WIJKMEESTERS der Wijk La. F., zullen ingevolge Publicatie van 5 | 6 Maart 1828, op Vrijdag den 5den Februarij e. k., eenen aanvang maken met de jaarlijksche opneming in dezelve Wijk.

Paramaribo, den 1 Januarij 1841.

C. R. BERNER.
M. J. GELDERLEN.

(5323) BEHEERDERS van den Boedel H. S. SCHOUTEN, zullen op Dingsdag den *negenden* dezer, des namiddags om *vier* ure, door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek verkoopen:

Het reeds vroeger geannonceerd *ERF*, met de daaropstaande *GEBOUWEN* en *STEENEN KEUKEN*, gelegen alhier op den hoek van de *Steenbakkersgracht* en de *Hofstraat*, bekend onder La. D. No. 608 O. W. en La. D. No. 157 N. W.

Voorts over *zes* weken:

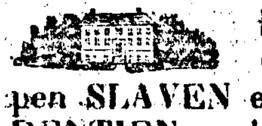

Den HOUTGROND *L'INQUIETUDE* met 32 koppen SLAVEN en verdere AP- en DEPENDENTIEN, gelegen binnen deze Kolonie, in de divisie *Para*, aan de mond der *Carolina Kreek*, ter linkerzijde in het opvaren.

De Inventaris en veil-conditien liggen ter *visie* bij den Vendumeester voornoemd, alwaar nadere inlichtingen zijn te bekomen.

Paramaribo, den 2 Februarij 1841.

J. G. W. BÄNFFER qq.
S. F. FLU qq.
J. L. V. KARSSEBOOM qq.

(4423) De ondergeteekende zich geassocieerd hebbende met den Heer K. J. N. VAN KEMPEN, zoo zullen de zaken worden voortgezet onder de Firma van

Geo. Pringle & Co.

Zich steeds in de gunst van het geëerde Publiek aanbevelende, als zijnde nog ruimschoots voorzien van alle gesorteerde *ARTIKELEN*.

Paramaribo, den 31 Januarij 1841.

GEO. PRINGLE.

Continuatie

der Vendu, ten huize van Mevrouw de Wed. IM THURN, op aanstaande Maandag den 8sten dezer.

De GOEDEREN kunnen Zaturdag; Zondag en op den dag der Vendu bezigtigd worden. (5289)

(5290) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal Vrijdag om 9 uren verkoopen:

PROVISIEN, STUKGOEDEREN en PLANKEN, enz.; een *sterke jonge MUILEZEL* en eenige *SCHAPEN*. Voorts: den Slaaf *Mortimer*; aankomende den Heer GEO. NICHOLSON.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 30sten Januarij, het Schip *Harmonie*, Kapt. B. J. Zoetekerk, van Rotterdam, hebbende 47 dagen reis.

Den 1sten dezer, de Engel. Schoener *Robert Haynes*, Kapt. J. Blackgrove, van Demerary, hebbende 4 dagen reis.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.